

Dos.nr. 3-383/22
2-22147633-02-3-10102022

H O T Ă R Ă R E
În numele legii

23 martie 2023

mun. Chișinău

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ
al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Chișinău

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul

Ghenadie Mîra

Judecătorii

Denis Băbălău și Ina Dutca

Grefier

Ștefan Baeș

examinând, în ședință publică cauza în contencios administrativ la acțiunea înaintată de către***** împotriva Consiliului Superior al Procurorilor, terț Procuratura Generală privind anularea Hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor n***** și obligarea emiterii unui act administrativ favorabil

c o n s t a t ă :

1. La data de 07 octombrie 2022,***** s-a adresat în instanța de judecată cu acțiune în contencios administrativ împotriva Consiliului Superior al Procurorilor, terț Procuratura Generală privind anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil.
2. În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, la 22 iulie 2022, RAI (Inițiativa Regională Anticorupție – organizație internațională regională cu scop de implementare a politicilor anticorupție pentru statele-membre, inclusiv Republica Moldova (<https://rai-see.org/>), l-a notificat oficial, fiind în funcția de procuror în Secția asistență juridică și cooperare internațională a Procuraturii Generale (detașat la acea dată la Institutul Național al Justiției conform ordinului Procurorului General nr. 996-p din 27.05.2022, având ca temei acordul scris exprimat al Consiliului Superior al Procurorilor prin hotărârea nr. 1-74/2022, despre faptul că, ultimul a fost selectat în calitate de expert anticorupție în cadrul proiectului demarat de RAI, ”Foaie de parcurs anticorupție și finanțare ilegală pentru regiunea Balcanilor de Vest în anii 2022-2025”, pentru o perioadă de 1 an.
3. Indică că, RAI și-a asumat orice cheltuieli legate de remunerarea retribuției precum și compensarea altor cheltuieli incidentale.
4. Relatează că, ținând cont de statutul organizației internaționale regionale al RAI, obiectivele enunțate ale proiectului, precum și lipsa oricăror impedimente legale privind detașarea procurorului în asemenea funcție (inclusiv

consimțământul exprimat al subsemnatului) conform prevederilor art. 54 alin. (4) din Legea nr. 3 din 25.02.2016 cu privire la Procuratură, și în baza alin.(8) al art.54 din Legea cu privire la Procuratură nr.3/2016, Procurorul General interimar a solicitat Consiliului Superior al Procurorilor exprimarea acordului scris al cu privire la detașarea acestuia pentru exercitarea atribuțiilor de expert anticorupție al Inițiativei Regionale Anticorupție pe o perioadă de 1 an.

5. Invocă reclamantul că, potrivit prevederilor art.54 alin.(4) ale Legii cu privire la Procuratură nr. 2/2016, procurorul poate fi detașat din funcție, cu consimțământul său, pentru îndeplinirea unor funcții în cadrul Consiliului Superior al Procurorilor, al Institutului Național al Justiției, ca Agent Guvernamental, în cadrul unor instituții internaționale, ale Uniunii Europene, ale altor state sau în vederea desfășurării activității în proiecte finanțate de aceste instituții, pe un termen de până la 4 ani. În perioada detașării, procurorul i se păstrează statutul. Cheltuielile procurorului legate de detașarea în condițiile prezentului alineat se compensează. Dacă funcția în care procurorul este detașat presupune remunerare și compensarea unor cheltuieli legate de detașare, salariul funcției de bază și compensațiile pentru aceste cheltuieli nu se achită.”
6. Subliniază că, alin.(8) al aceluiași articol prevede că, decizia privind detașarea procurorului se ia de către Procurorul General, cu acordul scris al Consiliului Superior al Procurorilor.
7. Învederează că, la data de 05 august 2022, Consiliul Superior al Procurorilor, soluționând chestiunea nr. 3 a agendei (ordinii de zi) privind detașarea unor procurori, a dispus, inter alia, respingerea demersului Procurorului General interimar Dumitru Robu, privind detașarea reclamantului în vederea îndeplinirii funcției de expert anticorupție al Inițiativei Regionale Anticorupție, partea motivată a hotărârii CSP însă nu a fost publicată la data adoptării, lipsind codul numeric atribuit fiecărei hotărâri CSP în ordinea de zi soluționată, fiind încălcate prevederile art.77 alin.(7) din Legea cu privire la Procuratură, potrivit căroră, hotărârile CSP sunt publicate în termen de 10 zile de la data emiterii pe pagina web oficială a CSP.
8. Menționează reclamantul că, hotărârea motivată i-a fost notificată oficial la data de 27 septembrie 2022, prin răspunsul nr.5-06d/22-2938, semnat de președintele CSP, care a fost expediat în format electronic la adresa de email a.cladco@procuratura.md, în conformitate cu prevederile art. 129 alin. (1) Cod administrativ.
9. Relevă că, în motivare, CSP nu a indicat niciun motiv plauzibil și bazat pe lege, fiind o manifestare unilaterală de voință ai unor membri CSP, care și-au bazat hotărârea exclusiv pe anumite argumente netangențiale chestiunii abordate, cum ar fi pretinsa implicare a reclamantului, în calitatea deținută de președinte al Asociației Obștești Asociația Procurorilor din Moldova la elaborarea și

semnarea declarației procurorilor privind independența și neimplicarea politicului din 13.06.2019, făcută public la 14.09.2019.

10. Drept dovadă a lipsei de imparțialitate și manifestare a părtinirii la luarea deciziei de către unii membri ai Consiliului Superior al Procurorilor, servește înregistrarea video a ședinței din 05.08.2022 (link:<https://csp.md/sedinta-consiliului-superior-al-procurorilor-din-5-august-2022>, începând cu minutul 1:12:30, în special începând cu 1:17:41, atunci când președintele CSP anunță membrii prezenți dacă sunt întrebări, la care primește răspuns unanim că nu sânt și este anunțată deliberarea, moment în care intervine un membru de drept al CSP, cu întrebări irelevante chestiunii discutate despre detașarea subsemnatului în temeiul art.54 alin.(4) al Legii cu privire la Procuratură nr. 3/2016.
11. Punctează reclamantul că, la rândul său, un alt membru al CSP din partea societății civile, a intervenit cu întrebări insignifiante subiectului pus în discuție (începând cu min. 1:19:00), insistând pe obținerea unor răspunsuri de discreditare a persoanei mele.
12. La acest aspect, consideră necesar de menționat că, poziția susținută în fața CSP la ședința din 05 august 2022 referitor la caracterul imparțial al declarației din 13 iunie 2019, a fost reiterată de Procuratura Generală prin mesajul Procurorului General interimar publicat în presă la 16 august 2022, iar suspiciunile de părtinire ai unor membri CSP privind expunerea în public, în mod depreciativ a părerilor referitor la pretinsa implicare a reclamantului în elaborarea declarației procurorilor din 13 iunie 2019 și ”asumarea unor consecințe juridice” ca urmare a semnării acestei declarații, așa după cum a afirmat un membru CSP din partea societății civile, este în contradicție deplină cu prevederile art. 50 alin. (1) și alin. (2) lit. b) din Cod administrativ.
13. Invocă că, ”motivarea” hotărârii CSP nr. 1-154/2022 din 05 august 2022, este axată doar pe constatările de fapt premergătoare detașării reclamantului la solicitarea Procurorului General interimar, fiind îndeplinite condițiile impuse de art.54 alin.(4) din Legea cu privire la Procuratură nr.3/2016, fiind indicat că: ”Pe rolul Consiliului Superior al Procurorilor se află, pentru examinare, demersul Procurorului General interimar, Dumitru Robu, prin care se solicită acordul pentru detașarea domnului Alexandru Cladco din funcția de procuror în Secția asistență juridică internațională și integrare europeană a Procuraturii Generale, în vederea îndeplinirii funcției de expert anticorupție al Inițiativei Regionale Anticorupție, pe termen de 1 an. Pentru a se pronunța asupra demersului de referință, Consiliul Superior al Procurorilor reține prevederile art.54 alin.(4) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, potrivit cărora procurorul poate fi detașat din funcție, cu consimțământul său, pentru îndeplinirea unor funcții în cadrul Consiliului Superior al Procurorilor, al Institutului Național al Justiției, ca Agent Guvernamental, în cadrul unor

instituții internaționale, ale Uniunii Europene, ale altor state sau în vederea desfășurării activității în proiecte finanțate de aceste instituții, pe un termen de până la 4 ani. Din perspectiva legislației muncii (art.71 și 72 din Codul muncii), detașarea salariatului poate fi definită ca o schimbare temporară a locului de muncă, în cazul examinat - și a specificului muncii, cu acordul scris al salariatului, și încadrarea acestuia la o altă unitate în scopul executării unor lucrări în interesul acesteia. Decizia privind detașarea procurorului, potrivit art.54 alin.(8) din Legea nr.3/2016, se ia de către Procurorul General, cu acordul scris al Consiliului Superior al Procurorilor. Inițiativa Regională Anticorupție (RAI) este o organizație regională interguvernamentală în care Republica Moldova are statut de membru, cu activități de promovare a politicilor și instrumentelor anticorupție, a integrității și transparenței decizionale, fortificarea sectorului justiției și structurilor specializate anticorupție. Totodată, se consemnează că, domnul Alexandru Cladco a fost selectat în calitate de expert anticorupție în cadrul proiectului ”Foaie de parcurs anticorupție și finanțare ilegală pentru regiunea Balcanilor de Vest în anii 2022-2025”, implementat de Oficiul Națiunilor Unite pentru Droguri și Criminalitate în cooperare cu Secretariatul RAI, etapa inițială a proiectului încheindu-se în aprilie 2023. Potrivit informației puse la dispoziția Consiliului Superior al Procurorilor, proiectul de referință are stabilite printre obiectivele specifice: prevenirea și combaterea corupției în achizițiile publice, inclusiv în perioade de criză, consolidarea în continuare a conflictelor de interese și a sistemelor de declarare a averilor, consolidarea răspunsurilor justiției penale la corupție și criminalitatea economică prin crearea unei rețele regionale de procurori specializați, unități de aplicare a legii și de informații în jurisdicțiile din Balcanii de Vest. Potrivit datelor adiționale referitoare la profilul profesional al procurorului Alexandru Cladco, se constată că dumnealui a acumulat peste 19 ani vechime de muncă în funcția de procuror, perioadă caracterizată de ascensiune în carieră, prin exercitarea inclusiv a funcțiilor de conducere în subdiviziunile Procuraturii Generale. Totodată, se notează că prin Hotărârea nr.1-74/2022 din 26.04.2022, Consiliul Superior al Procurorilor a exprimat acordul pentru detașarea procurorului Alexandru Cladco, pe un termen de 2 ani, în vederea îndeplinirii funcției de specialist principal în Secția relații internaționale din cadrul Direcției management instituțional a Institutului Național al Justiției. Având în vedere raționamentele expuse, evaluând experiența procurorului a cărui detașare se solicită, ținând cont de consimțământul procurorului a cărui detașare se solicită, în rezultatul deliberării și exprimării votului de către membrii prezenți în ședință, Consiliul Superior al Procurorilor respinge demersul Procurorului General interimar, Dumitru Robu, privind detașarea procurorului Alexandru Cladco în vederea îndeplinirii funcției de expert anticorupție al Inițiativei Regionale Anticorupție.”

14. Subliniază că, motivarea hotărârii CSP nr. 1-154/2022 din 05.08.2022, este limitată la un singur alineat, prin care este indicat ca temei de refuz – rezultatul deliberării, fără a indica vreun temei de jure sau de facto care ar fundamenta decizia CSP de refuz în acordarea acordului la detaşare, așa după cum prevede alin. (8) al art. 54 din Legea cu privire la Procuratură nr. 3/2016.
15. Precizează reclamantul că, pe parcursul aceluiași an, pârâtul, având aceleași temeiuri de detaşare în diferite funcții, în baza art.54 alin. (4) din Legea cu privire la Procuratură și-a exprimat acordul privind detaşarea reclamantului la Institutul Național al Justiției prin hotărârea CSP nr. 1-74/2022 din 26.04.2022, pe când la 05.08.2022 a respins demersul Procurorului General interimar de exprimare a acordului la detaşarea sa în cadrul instituției internaționale Inițiativa Regională Anticorupție, prin hotărârea nr. 1-154/2022.
16. Învederează că, motivarea actelor administrative individuale cu valoare de principiu este stabilită de art. 31 și art.118 Cod administrativ.
17. Atrage atenția că, art.118 alin.(2) lit.c) Cod administrativ impune condiții obligatorii pentru motivarea actelor administrative individuale defavorabile (precum este în cazul meu Hotărârea CSP n***** din 05.08.2022) și, anume: o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului, investigații, probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului final al actului etc. – ceea ce lipsește la o analiză a ”motivării” care a stat la baza acestei hotărâri (textul fiind expus literalmente supra).
18. Cu referire la prevederile art.206 alin.(1) lit. a), b) Cod administrativ, menționează că, acțiunea de contencios administrativ în cauză reprezintă concomitent o acțiune în contestare și obligare și are ca obiect anularea în tot a actului administrativ individual defavorabil, cu obligarea CSP să emită o hotărâre nouă privind exprimarea acordului la demersul Procurorului General interimar de detaşare a subsemnatului pentru o perioadă de 1 an în funcția de expert anticorupție în cadrul instituției internaționale Inițiativa Regională Anticorupție.
19. Cere, reclamantul***** Anularea, actului administrativ individual defavorabil - Hotărârea Consiliului Superior al Procuraturii n***** din 05.08.2022 și obligarea pârâtului de a emite actul administrativ favorabil sub forma hotărârii de exprimare a acordului.
20. Fiind notificat despre acțiunea înaintată de reclamantul*****, pârâtul Consiliul Superior al Procurorilor, prin referința depusă la data de 08 decembrie 2022 a solicitat respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată și în acest sens a invocat că, din materialele dosarului administrativ rezultă că, prin hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-154/22 din 05.08.2022 cu privire la demersul Procurorului General interimar privind detaşarea procurorului Alexandru Cladco, s-a respins demersul Procurorului General interimar, Dumitru Robu,

privind detașarea procurorului Alexandru Cladco în vederea îndeplinirii funcției de expert anticorupție al Inițiativei Regionale Anticorupție.

21. Indică că, Alexandru Cladco s-a adresat în instanța de judecată cu prezenta acțiune, solicitând anularea hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-154/22 din 05.08.2022, cu obligarea Consiliului Superior al Procurorilor de a emite actul administrativ favorabil sub forma hotărârii de exprimare a acordului.
22. Menționează că, potrivit art.87 alin.(1) Cod administrativ, autoritatea publică se conduce de probele pe care le consideră necesare, conform dreptului discreționar, pentru investigarea stării de fapt.
23. Totodată, menționează că, în conformitate cu prevederile art.225 alin.(1) Cod administrativ, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ”. (2) Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.
24. Reliefează că, prin jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, s-a statuat că, pentru ca un reclamant să se poată declara victimă, acesta trebuie să prezinte dovezi plauzibile și convingătoare ale probabilității survenirii unei încălcări, la care ar fi supus personal, fiind insuficiente niște simple bănueli sau conjuncturi (cauza Senator Lines GmbH împotriva a cincisprezece state membre ale Uniunii Europene (cererea nr. 45572/00)).
25. Opinează că, folosirea cu bună-credință a drepturilor procedurale, prezumă că, partea este obligată la interval rezonabil de timp să manifeste diligență și să respecte termenele prevăzute de lege, astfel ținând de responsabilitatea exclusivă a reclamantului să efectueze acțiunile enunțate supra.
26. Raportând aceste principii de drept la circumstanțele particulare ale cazului în speță, constată că, reclamantul nu a respectat termenul de contestare a hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor la care se referă.
27. Precizează pârâțul că, posibilitatea aducerii la cunoștință a actelor a fost completată prin art.33 Cod administrativ, care prevede că, comunicarea cu participanții sau cu publicul în cadrul procedurii administrative se face prin orice mijloc (verbal, poștă, telefon, fax, poștă electronică etc.), acordându-se prioritate mijloacelor care asigură o mai mare eficiență, rapiditate și economie de costuri.
28. Relatează de asemenea că, potrivit art.96 Cod administrativ, notificările și comunicările către participanții la procedura administrativă se realizează în orice formă de comunicare adecvată, rapidă și eficientă din punctul de vedere al costurilor. Comunicarea prin mijloace electronice are prioritate dacă este adecvată obiectului comunicării și acceptată de participantul la procedură, iar

potrivit art.128 Cod administrativ comunicarea se consideră că a avut loc, dacă actul administrativ individual a ajuns la persoana căreia urma să-i fie comunicat. Pentru valabilitatea comunicării este suficient ca la persoana în cauză să ajungă partea dispozitivă a actului administrativ.

29. Învederează că, un act administrativ individual se consideră a fi ajuns, dacă a nimerit în sfera persoanei căreia urma să-i fie comunicat, astfel încât în circumstanțe normale ea are posibilitate să afle despre el.
30. Atrage atenția asupra faptului că, la ședința Consiliului Superior al Procurorilor din 05 august 2022, Alexandru Cladco a fost prezent, fiind pronunțat public dispozitivul hotărârii și modalitatea de informare/contestare a acesteia.
31. Totodată, menționează că, Consiliul Superior al Procurorilor publică, în mod sistematic atât ședința Consiliului pe pagina web www.csp.md, directoriul ședinței, subdirectoriul Arhivă ședințe (<https://csp.md/arhiva-sedinte4>), cât și ordinea de zi soluționată pentru ședințele care au avut loc pe pagina web www.csp.rnd, directoriul ședințe, subdirectoriul agendă.
32. Cu toate acestea însă, demonstrând o neglijență a drepturilor procedurale, Alexandru Cladco a depus acțiunea abia la 07 octombrie 2022, în afara termenului legal prevăzut de art.209 Cod administrativ, acesta fiind unul de decădere și nesusceptibil restabilirii, ceea ce condiționează necesitatea respingerii acțiunii ca fiind inadmisibilă.
33. Relatează pârâtul că, din dispozițiile enunțate, se deduce că, înaintarea tardivă a acțiunii, impune soluția de inadmisibilitate a acțiunii în contenciosul administrativ. Dispoziția nu este contrară principiului securității raporturilor juridice, instituit de art.6 al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale în interpretarea oferită de Curtea Europeană a Drepturilor Omului.
34. Consideră că, este incidentă speței și hotărârea în cauza Weissman și alții contra României (cererea nr.63945/00 par.32-36), în care Curtea a indicat că, statele urmează să respecte un just echilibru între interesul de a promova o bună administrare a justiției și pe de altă parte interesul reclamantilor de a prezenta argumentele lor în fața tribunalelor naționale.
35. Indică că, o astfel de soluție este compatibilă cu respectarea prevederilor Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, având în vedere că prelungirea nejustificată a termenului pentru exercitarea depunerii unei contestații ar împiedica rămânerea irevocabilă, ca urmare a expirării termenului de atac, a hotărârii emise și ar leza, în acest mod, principiul securității raporturilor juridice.
36. Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă a reiterat că ține de obligația părților de a lua măsurile necesare privind protejarea drepturilor sale de acces la instanță (cauza Van Harn vs. Germania din 11 septembrie 2007), în speță contestarea la timp a actului administrativ emis de

autoritatea publică (Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-98 din 27.09.2019).

37. Indică că, reglementări similare au fost statuate de înalta Curte și în cauzele Ceachir vs Moldova, Popov vs Moldova și Melnic vs Moldova, în care s-a menționat că, prin neaducerea unui motiv pentru prelungirea termenului de depunere de către părți a unui act procedural, instanțele judecătorești naționale au încălcat dreptul la un proces echitabil.
38. Menționează pârâtul că, potrivit jurisprudenței Curții, ceea ce li se pretinde părților este o "diligență normală" în cadrul procesului național, având drept scop finalizarea acestuia (Pretto și alții c. Italia, par. 33; decizia din 2 iulie 1997, Hervouet c. Franța). Atunci când constată că, părțile nu au dat dovadă de o asemenea diligență, Curtea reține faptul că acest lucru reprezintă un element obiectiv, în favoarea statului-parte la Convenție (Hotărârea din 23.04.1987, Poiss c. Austria, par. 57).
39. Raportat la argumentele reclamantului Alexandru Cladco privind anularea hotărârii nr.1-154/22 din 05.08.2022 a Consiliului Superior al Procurorilor cu obligarea Consiliului Superior al Procurorilor de emite actul administrativ favorabil sub forma hotărârii de exprimare a acordului, reiterează că, hotărârea respectivă, reprezintă o operațiune juridică în sensul art.10 Cod administrativ, fiind o condiție impusă de lege în vederea validării ordinului Procurorului General.
40. Statuează că, acțiunea în contencios administrativ are menirea de a oferi protecție juridică persoanei împotriva activității administrative ilegale a autorităților publice, dar nu este un mijloc legal prin care să se urmărească blocajul activității autorităților publice sau antrenarea fără motiv a terților în acțiune judiciară pentru motive de insatisfacție generală.
41. Totodată, temeiul constituțional al contestării actelor autorităților publice și a răspunderii acestor autorități pentru vătămările aduse prin nesocotirea sau încălcarea drepturilor și libertăților legitime ale persoanei rezultă din art. 52 din Constituție, dar este prevăzut expres și în art.53, consacrat nemijlocit dreptului persoanei vătămate de o autoritate publică.
42. Astfel, indică că, potrivit 53 alin.(1) din Constituția RM, persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins, anularea actului și repararea pagubei. Protecția drepturilor și libertăților omului împotriva activității ilegale a autorităților publice își are suportul și în actele internaționale referitoare la drepturile și libertățile fundamentale ale omului. În acest sens, Declarația Universală a Drepturilor Omului, în art. 8, stabilește că, orice persoană are dreptul să se adreseze în mod efectiv instanțelor judiciare competente împotriva actelor care

violază drepturile fundamentale ce îi sunt recunoscute prin constituție sau prin lege.

43. Punctează că, în cazul în care persoana este vătămată în drepturile sale prin acte administrative, ea poate să se apere recurgând la pârghiile și instrumentele oferite de legislația administrativă, care potrivit art.3 Cod administrativ, are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.
44. Învederează că, Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor n***** din 05.08.2022, contestată la caz, nu întrunește elementele obligatorii ale actului administrativ. Or, după cum rezultă din prevederile art.10 alin.(1) Cod administrativ, actul administrativ este un act juridic, el producând efecte juridice prin faptul că, dă naștere, modifică sau stinge un raport juridic administrativ.
45. Producerea de efecte juridice de către un act juridic administrativ este condiționată de îndeplinirea tuturor condițiilor prevăzute de lege.
46. Indică că, hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor n***** din 05.08.2022 este o manifestare a activității autorității publice conform competenței care constituie o etapă a procedurii administrative îndreptate spre pregătirea de emiterea actului administrativ final.
47. Reiterează Consiliul că, calitatea de reclamant în acțiunile în contencios administrativ o poate avea doar persoana care poate revendica un drept vătămat sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă, condiție care la caz nu a fost întrunită, considerent din care devin aplicabile 207 alin. (2) lit. e) Cod administrativ, potrivit căroră acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17.
48. Pe motivele expuse, consideră Consiliul Superior al Procurorilor că, la caz - hotărârea CSP, ce constituie obiect al acțiunii reclamantului Alexandru Cladco, nu reprezintă un act administrativ individual, ci o operațiune administrativă întreprinsă de Consiliul Superior al Procurorilor, care de sine stătător, nu produce ca atare efecte juridice.
49. Indică că, după cum a fost consemnat și în practicile jurisprudențiale anterioare, activitatea autorităților administrației publice se realizează prin două categorii de forme, una producătoare de efecte juridice - actele administrative, contractele administrative și alta neproducătoare de efecte juridice proprii - operațiunile administrative. Operațiunile administrative prezintă un instrument, sau cale premergătoare pentru emiterea, executarea și controlul executării

actelor administrative. De esență operațiunilor administrative ține faptul că acestea de sinestătător nu sunt producătoare de efecte juridice.

50. În esență, o operațiune administrativă complexă reprezintă un lanț de acte juridice și operațiuni material-tehnice, provenind de la autorități administrative diverse, acte care se interconditionează și își justifică reciproc eficacitatea, dar care se caracterizează prin aceea că nu produc efecte juridice.
51. Subliniază că, fie că sânt anterioare actului administrativ final, având denumirea de avize, rapoarte, propuneri, acorduri etc., ori ulterioare acestuia - aprobări, confirmări sau operațiuni de divulgare a conținutului actului (publicare, respectiv comunicare), acestea sânt simple elemente de procedură antrenate în construirea actului final. Consecința acestei constatări este aceea că, principial, controlul contencios asupra operațiunilor administrative este exclus dacă acestea sunt atacate în instanță în mod independent, cu excepția actelor pregătitoare - operațiunile administrative anterioare emiterii actului final - a căror legalitate poate fi verificată de către instanța de contencios administrativ în cadrul acțiunii în anularea actului final. Astfel, operațiunile administrative nu pot constitui de sine stătător obiect al acțiunii în contenciosul administrativ, deoarece acestea nu produc efecte juridice prin ele inele prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.
52. Evidențiază că, la caz, la examinarea demersului Procurorului General interimar, prin care s-a solicitat acordul pentru detașarea domnului Alexandru Cladco din funcția de procuror în Secția asistență juridică internațională și integrare europeană a Procuraturii Generale, în vederea îndeplinirii funcției de expert anticorupție al Inițiativei Regionale Anticorupție, pe termen de 1 an, s-au luat în calcul toate circumstanțele stabilite, inclusiv poziția exprimată de către titularul detașării, iar adoptarea hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor s-a raportat la competențele stabilite prin lege.
53. În acest sens, consideră relevant faptul că, potrivit prevederilor art.125 din Constituția R.Moldova, Consiliul Superior al Procurorilor este garantul independenței și imparțialității procurorilor, care, inter alia, asigură numirea, transferarea, promovarea în funcție și aplicarea măsurilor disciplinare față de procurori.
54. Nominalizează că, normele din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, au dezvoltat mecanismul de realizare a regulii constituționale, care conferă Consiliului Superior al Procurorilor inclusiv și atribuția de a aproba sau a respinge acordul pentru detașarea din funcția de procuror, ce conferă substanță dreptului discreționar de a decide asupra validării exercițiului de eliberarea acordului în vederea detașării unui procuror.
55. Referindu-se la caz, relevă că, la adoptarea hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor n***** din 05.08.2022, autoritatea publică și-a exercitat în mod

- legal dreptul discreționar, care corespunde marjei sale de apreciere, astfel după cum rezultă din prevederile art.54 alin.(8) din Legea cu privire la Procuratură.
56. Mai notează că, cererea de chemare în judecată depusă de către reclamant este confuză, are caracter abstract și nu explică, prin nici un argument, care este fundamentul său factologic și juridic, nefiind suficient de serioase motivele invocate.
 57. Susține pârâțul că, în acțiune nu a fost menționat și nu s-a argumentat poziția cu referire la dreptul vătămat sau interesul afectat, care ar fi incidente în prezentul litigiu și care, de fapt, trebuie să constituie obiect de analiză pentru instanța de judecată.
 58. Indică că, reclamantul nu a făcut clarificările necesare și nu a indicat nici care este dreptul vătămat, nici cui aparține acest drept, dar nici cum acesta va fi protejat/restabilit prin anularea hotărârii criticate a Consiliului Superior al Procurorilor.
 59. De asemenea, atrage atenția asupra faptului că, reclamantul nu a argumentat nici care este interesul public sau interesul instituțional care a fost afectat și care urmează a fi restabilit ca urmare a admiterii solicitărilor sale.
 60. Concluzionând aceste aspecte, punctează că, din punct de vedere al substanței, raționamentele reclamantului din prezenta cerere de chemare în judecată sânt sterile și au doar o conotație declarativă, nu au valoare juridică și, în consecință, nefiind în măsură să răstoarne legalitatea dreptului discreționar și oportunitatea valorificate, în prezenta speță, de către Consiliul Superior al Procurorilor.
 61. Potrivit analizei sistemice a prevederilor Legii nr.3/2016 cu privire la Procuratură, nu se poate desprinde concluzia că, ar putea exista un drept al procurorului și o condiție obligatorie a Consiliului Superior al Procurorilor la detașarea din funcție a unui procuror, acestea fiind operațiuni administrative, care se circumscriu dreptului discreționar al Procurorului General și, concomitent, al Consiliului Superior al Procurorilor, deoarece este necesar acordul organului de autoadministrare pentru ca detașarea să aibă efecte juridice.
 62. În consecință, posibilitatea de a fi detașat nu este un drept, ci este o vocație instituțională, iar Consiliul Superior al Procurorilor dispune de suficientă marjă de apreciere în interiorul dreptului său discreționar, așa după cum este stabilit expres în art.54 alin.(8) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură.
 63. Totodată, relevă că, nu poate fi reținut nici argumentul reclamantului privitor la faptul că, pe parcursul aceluiași an, Consiliul Superior al Procurorilor, a exprimat acordul privitor la detașarea lui Alexandru Cladco la Institutul Național al Justiției prin hotărârea nr. 1-74/2022 din 26.04.2022, or, realizarea dreptului discreționar se bazează pe aspecte caracteristice fiecărei spețe în mod individual, iar aplicarea/invocarea anumitor similitudini sau raționamente

asemănătoare se circumscriu marjei de apreciere ce rezultă din fiecare caz separat.

64. Indică că, raționamentele Curții Supreme de Justiție indică că, autoritatea publică posedă o marjă discreționară în măsura în care nu afectează de o manieră nejustificată drepturile fundamentale ale persoanei, precum și că, oportunitatea actului administrativ se circumscrie competențelor emitentului (Decizia Curții Supreme de Justiție din 16.02.2022, dosarul nr.3ra-l 128/2021).
65. Concomitent, potrivit logicii de aplicare a actelor normative, derivă forța juridică a prezumției de bună-credință, veridicitate și legalitate a actelor emise și a acțiunilor întreprinse de către autoritățile publice, care poate fi răsturnată doar în temeiul unor dovezi/argumente concludente și serioase privind vicii care pot afecta originea emiterii/formulării/exprimării raționamentului, însă, din motivările expuse în cererea de chemare în judecată nu pot fi desprinse nici măcar indicii care ar pune la îndoială respectiva prezumție, deoarece se limitează la indicarea unei opinii diferite decât soluția adoptată de către Consiliul Superior al Procurorilor în această speță, reclamantul neîndeplinind sarcina de a convinge că, pe caz, există indicii rezonabile privind exercitarea dreptului discreționar în afara câmpului de legalitate.
66. Menționează că, exigențele argumentării pretențiilor din acțiune, implică prezentarea serioasă și convingătoare a argumentelor care urmează a fi analizate, care să aibă forța necesară ca, cel puțin, să condiționeze analiza situațiilor invocate în fața instanței, această perspectivă de abordare derivând din faptul că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut, existând limitări implicit admise (Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230), ceea ce impune o atitudine profundă față de argumentarea concludentă a poziției invocate.
67. Per a contrario, în prezenta speță, reclamantul a prezentat o analiză bazată doar pe manifestarea sa de voință și propriul punct de vedere, însă existența unei păreri diferite asupra modului de aplicare a legii de către autoritatea publică nu poate fi considerat drept o veritabilă critică de netemeinicie și/sau de ilegalitate.
68. Rezultând din cumulul circumstanțelor enunțate, constată că, lipsesc temeiuri de anulare a hotărârii criticate, întrucât aceasta confirmă respectarea de către Consiliul Superior al Procurorilor a prevederilor Legii nr.3/2016 cu privire la Procuratură aferente exercițiului de detașarea din funcția unui procuror.
69. Subliniază că, instanța de judecată nu poate obliga Consiliul Superior al Procurorilor de a detașa procurorul, și aceasta deoarece, instanța de contencios administrativ, nu poate prelua competența organului de autoadministrare, care este unica autoritate publică, care potrivit art.54 alin.(8) din Legea nr.3/2016, deține competența exclusivă în acest sens.
70. În susținerea opiniei enunțate, relevantă este la caz și jurisprudența Curții Constituționale, care în pct.41, 43 din Hotărârea nr.23 din 09.11.2011 privind interpretarea art.116 alin. (4) din Constituția Republicii Moldova, a remarcat că,

analiza prevederilor actelor normative în vigoare, demonstrează că, selectarea judecătorilor, președintelui și vicepreședintelui Curții Supreme de Justiție constituie o activitate internă și exclusivă a Consiliului Superior al Magistraturii. Posibilitatea selectării judecătorilor, președintelui și vicepreședinților Curții Supreme de Justiție de către Consiliul Superior al Magistraturii este un element intrinsec al principiului independenței sistemului judecătoresc. De altfel, legea stabilește condițiile, interdicțiile și incompatibilitățile ce trebuie îndeplinite de un candidat, care sunt verificate de Consiliul Superior al Magistraturii.

71. Astfel, având în vedere cele indicate supra, în temeiul art.207 alin.(2) lit.d), e) Cod administrativ, solicită declararea acțiunii înaintate de Alexandru Cladco ca fiind inadmisibilă.
72. În ședința de judecată, reprezentantul pârâtului Consiliul Superior al Procurorilor, Gainaru Iulian, a pledat pentru respingerea acțiunii, susținând motivele menționate în referință.
73. Reclamantul***** și reprezentantul acestuia, avocatul Balmuș Ștefan, și reprezentantul terțului, Procuratura Generală a R. Moldova, în ședința de judecată nu s-au prezentat, instanța de contencios administrativ considerând posibilă examinarea cauzei în lipsa acestora, procedura de notificare a părților fiind respectată.
74. Audiind participanții la proces, studiind materialele dosarului și înscrisurile administrate, analizând argumentele expuse în acțiune și în referințele depuse, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău consideră necesar de a respinge acțiunea înaintată, din următoarele considerente.
75. *În privința admisibilității acțiunii în contenciosul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău, reține următoarele.*
76. La data de 19.07.2018, Parlamentul Republicii Moldova a adoptat Codul administrativ, act legislativ publicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova din 17.08.2018, nr. 309-320.
77. Art. 257 alin.(1) Cod administrativ, prevede că, actul legislativ a intrat în vigoare la 01.04.2019.
78. Art.5 Cod administrativ, indică că, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

79. În acord cu prevederile legale statuate la art.10 alin.(1) Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public
80. Art. 11 alin. (1) Cod administrativ, stabilește că, actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat; b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.
81. În concordanță cu dispoziția art.17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.
82. Art. 20 Cod administrativ, prevede că, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.
83. În accepțiunea art.39 Cod administrativ, controlul judecătoresc al activității administrative este garantat și nu poate fi îngrădit. Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.
84. În virtutea art.189 alin. (1) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.
85. În conformitate cu norma juridică înserată la art.206 alin.(1) lit. a) Cod administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare).
86. Prin prisma art.207 alin.(1) Cod administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.
87. Totodată, art.191 alin.(3) Cod administrativ, prevede că, Curtea de apel Chișinău soluționează în primă instanță acțiunile în contencios administrativ împotriva hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii, ale Consiliului Superior al Procurorilor, actelor emise de Banca Națională a Moldovei, precum și acțiunile în contencios administrativ atribuite în competența sa prin Codul electoral.

88. Conform art.208 și 163 lit.c) Cod administrativ, acțiunea în contencios administrativ împotriva hotărârilor Consiliului Superior al Procurorilor se depune nemijlocit în instanța de judecată în termen de 30 zile de la comunicarea actului administrativ individual, astfel, procedura prealabilă nu se efectuează.
89. Art. 209 alin.(1) Cod administrativ, prevede că, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art.165 alin.(1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător.
90. Din analiza normelor de drept sus-indicate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău notează că, reclamantul***** este în drept să înainteze acțiunea în contencios administrativ, contestând hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-154/2022 din 05 august 2022 ”Cu privire la examinarea demersului Procurorului General interimar privind detașarea procurorului Alexandru Cladco”, această hotărâre fiind un act administrativ individual defavorabil reclamantului, or, prin aceasta s-a respins demersul Procurorului General interimar, Dumitru Robu, privind detașarea reclamantului în vederea îndeplinirii funcției de expert anticorupție al Inițiativei Regionale Anticorupție, reclamantul invocând încălcarea dreptului său legal în acest sens, prin prisma art. 17 Cod administrativ.
91. Totodată, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău, reține că, hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor n***** din 05 august 2022, a fost contestată cu acțiune în contencios administrativ la data 07 octombrie 2022, fapt care denotă respectarea termenului de înaintare a acțiunii de către reclamantul*****, or, partea motivată a hotărârii enunțate supra, a fost notificată reclamantului la data de 27 septembrie 2022, prin răspunsul nr. 5-06d/22-2938, expediat prin intermediul poștei electronice.
92. Prin urmare, motive de inadmisibilitate în conformitate cu prevederile art. 207 alin. (2) Cod administrativ, nu au fost stabilite.
93. *În privința netemeinicii acțiunii în contenciosul administrativ instanța de judecată reține următoarele.*
94. În corespundere cu art.224 alin.(1) lit. f) Cod administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre

următoarele hotărâri: respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sânt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a)–e).

95. În baza art.219 alin.(1) Cod administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți.
96. Conform jurisprudenței CtEDO instanța de judecată, potrivit regulilor unui proces echitabil, pornind de la aprecierea rolului determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii (Hirro Balani c.Spaniei, nr.18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis v.Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).
97. În acord cu reglementările legale statuate la art.220 alin.(1) Cod administrativ, obținerea probelor în procedura contenciosului administrativ are loc conform art. 87-93, iar potrivit art.221 alin.(1) al aceluiași act normativ, autoritățile publice sânt obligate să prezinte instanței de judecată, concomitent cu referința, dosarele administrative. La solicitarea instanței de judecată, autoritățile publice sânt obligate să prezinte suplimentar și alte documente pe care le dețin, inclusiv cele electronice, și să acorde informații.
98. În virtutea art.93 Cod administrativ, care stabilește sarcina probațiunii, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția. Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sânt admisibile doar în baza prevederilor legale.
99. În accepțiunea art.21 Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative. Exercitarea atribuțiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate.
100. Art. 22 Cod administrativ, prevede că, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sânt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.
101. În același sens, art.194 alin.(1) Cod administrativ, prevede că, în procedura în prima instanță, în procedura de apel și în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătorești se soluționează din oficiu probleme de fapt și de drept.
102. Astfel, reieșind din actele cauzei, Colegiul constată următoarea stare de fapt.
103. Prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-154/22 din 05 august 2022, s-a respins demersul Procurorului General Interimar, Dumitru Robu, privind detașarea procurorului Alexandru Cladco în vederea îndeplinirii funcției de expert anticorupție al Inițiativei Regionale Anticorupție.

104. Potrivit hotărârii enunțate supra, s-a reținut că: ”pe rolul Consiliului Superior al Procurorilor, se află spre examinare demersul Procurorului General interimar, Dumitru Robu, prin care se solicită acordul pentru detașarea d-lui Alexandru Cladco din funcția de procuror în Secția Asistență Juridică internațională și integrare europeană a Procuraturii Generale, în vederea îndeplinirii funcției de expert anticorupție al Inițiativei Regionale Anticorupție, pe termen de 1 an.

Pentru a se pronunța asupra demersului de referință, Consiliul Superior al Procurorilor reține prevederile art.54 alin. (4) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, potrivit căreia procurorul poate fi detașat din funcție, cu consimțământul său, pentru îndeplinirea unor funcții în cadrul Consiliului Superior al Procurorilor, al Institutului Național al Justiției, ca Agent Guvernamental, în cadrul unor instituții internaționale, ale Uniunii Europene, ale altor state sau în vederea desfășurării activității în proiecte finanțate de aceste instituții, pe un termen de până la 4 ani.

Din perspectiva legislației muncii (art. 71 și 72 Codul Muncii), detașarea salariatului poate fi definită ca o schimbare temporară a locului de muncă, în cazul examinat – și a specificului muncii, cu acordul scris al salariatului și încadrarea acestuia la o altă unitate, în scopul executării unor lucrări în interesul acesteia.

Decizia privind detașarea procurorului, potrivit art. 54 alin. (8) din Legea nr.3/2016, se ia de către Procurorul General, cu acordul scris al Consiliului Superior al Procurorilor.

Inițiativa Regională Anticorupție este o organizație regională interguvernamentală, în care Republica Moldova are statut de membru, cu activități de promovare a politicilor și instrumentelor anticorupție, a integrității și transparenței decizionale, fortificarea sectorului justiției și structurilor specializate anticorupție.

Totodată, se consemnează că, dl. Alexandru Cladco a fost selectat în calitate de expert anticorupție în cadrul proiectului ”foaie de parcurs anticorupție și finanțare ilegală pentru regiunea Balcanilor de Vest în anii 2022-2025”, implementat de Oficiul Națiunilor Unite pentru Droguri și Criminalitate în cooperare cu Secretariatul RAI, etapa inițială a proiectului încheindu-se în aprilie 2023.

Potrivit informației puse la dispoziția Consiliului Superior al Procurorilor, proiectul de referință are stabilite, printre obiectivele specifice, prevenirea și combaterea corupției în achizițiile publice, inclusiv în perioada de criză, consolidarea în continuare a conflictelor de interese și a sistemelor de declarare a averilor, consolidarea răspunsurilor justiției penale la corupție și criminalitatea economică prin crearea unei rețele regionale de procurori specializați, unități de aplicare a legii și de informații în jurisdicțiile din Balcanii de Vest.

Potrivit datelor adiționale, referitoare la profilul profesional al procurorului Alexandru Cladco, se constată că Dumnealui a acumulat peste 19 ani vechime în muncă în funcția de procuror, perioadă caracterizată de ascensiune în carieră, prin exercitarea inclusiv a funcțiilor de conducere în subdiviziunile Procuraturii Generale.

Totodată, se notează că, prin Hotărârea nr.1-74/2022 din 26.04.2022, Consiliul Superior al Procurorilor a exprimat acordul pentru detașarea procurorului Alexandru Cladco, pe un termen de 2 ani, în vederea îndeplinirii funcției de specialist principal în Secția Relații Internaționale din cadrul Direcției management instituțional a Institutului Național al Justiției.

Având în vedere raționamentele expuse, evaluând experiența procurorului, a cărui detașare se solicită, ținând cont de consimțământul procurorului, a cărui detașare se solicită, în rezultatul deliberării și exprimării votului de către membrii prezenți în ședință, Consiliul Superior al Procurorilor respinge demersul Procurorului General interimar, Dumitru Robu, privind detașarea procurorului Alexandru Cladco în vederea îndeplinirii funcției de expert anticorupție al Inițiativei Regionale Anticorupție”.

105. Colegiul notează că, potrivit art.118 Codul administrativ, motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea dreptului discreționar. Motivarea trebuie să se refere și la argumentele expuse în cadrul audierii. Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde: a) motivarea în drept – temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul; b) motivarea în fapt – oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreționar, dacă este cazul; c) în cazul actelor administrative defavorabile – o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigații, probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului final al actului etc.
106. Urmează a fi reținute la caz și prevederile art.137 alin. (1)-(4) din Codul administrativ, care stabilește expres că, în exercitarea dreptului discreționar atribuit, autoritățile publice trebuie să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite și cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul. Dacă autoritatea publică poate decide discreționar și doar una din mai multe consecințe juridice este legală, atunci dreptul discreționar al autorității publice se reduce la alegerea consecinței juridice/soluției legale. Stările de fapt identice în esență se tratează identic. O tratare neidentică a două stări de fapt identice se admite numai dacă există un motiv obiectiv. Dacă într-un caz autoritatea

publică și-a exercitat dreptul discreționar într-un anumit mod, atunci în cazuri similare ea este obligată să își exercite dreptul discreționar în același mod. Această regulă nu se aplică dacă autoritatea publică intenționează să își schimbe în viitor practica de exercitare a dreptului discreționar în cazuri similare.

107. În conformitate cu prevederile art. 225 alin. (1) și (2) Cod administrativ, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.
108. Potrivit art.54 al.(4) al Legii nr.3/25.06.2016 cu privire la Procuratură, procurorul *poate* fi detașat din funcție, cu consimțământul său, pentru îndeplinirea unor funcții în cadrul Consiliului Superior al Procurorilor, al Institutului Național al Justiției, ca Agent Guvernamental, în cadrul unor instituții internaționale, ale Uniunii Europene, ale altor state sau în vederea desfășurării activității în proiecte finanțate de aceste instituții, pe un termen de până la 4 ani.
109. Potrivit analizei prevederilor Legii nr.3/2016 cu privire la Procuratură, nu se poate desprinde concluzia că, ar putea exista un drept al procurorului și o condiție obligatorie a Consiliului Superior al Procurorilor la detașarea din funcție a unui procuror, or, acestea se circumscriu dreptului discreționar al Procurorului General și, concomitent, al Consiliului Superior al Procurorilor, deoarece este necesar acordul organului de autoadministrare pentru ca detașarea să aibă efecte juridice.
110. În consecință, posibilitatea de a fi detașat nu este un drept, ci este o vocație instituțională, iar Consiliul Superior al Procurorilor dispune de suficientă marjă de apreciere în interiorul dreptului său discreționar, așa după cum este stabilit expres în art.54 din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură.
111. Analizând actul contestat, în raport cu criticile aduse de reclamant, Completul judiciar apreciază ca fiind legal și întemeiat actul administrativ menționat supra, iar alegațiile reclamantului expuse în privința netemeinicii acestuia sunt neîntemeiate.
112. Instanța de judecată constată că, în rezultatul examinării demersului Procurorului General interimar, Dumitru Robu privind detașarea d-lui Alexandru Cladco, Consiliul Superior al Procurorilor a concluzionat de a respinge demersul în cauză, iar la emiterea acesteia, autoritatea a ținut cont de experiența, consimțământul reclamantului, a cărui detașare se solicită, cât și de alte date adiționale referitoare la profilul profesional al acestuia.

113. Astfel, raportând la caz cadrul legislativ enunțat Colegiul remarcă că, în hotărârea contestată a fost indicat expres că, soluția membrilor Consiliului Superior al Procurorilor de a respinge demersul Procurorului General interimar, Dumitru Robu, cu privire la detașarea procurorului Alexandru Gladco în vederea îndeplinirii funcției de expert anticorupție al Inițiativei Regionale Anticorupție, a fost emisă în urma examinării materialelor și în rezultatul exprimării votului membrilor Consiliului Superior al Procurorilor prezenți la ședința respectivă.
114. Or, reclamantul este în drept să conteste încălcarea unui drept al său, însă cu respectarea dreptului discreționar la vot al membrilor Consiliului Superior al Procurorilor.
115. Colegiul notează că, la emiterea Hotărârii contestate, Consiliul Superior al Procurorilor, în calitate de autoritate publică, și-a exercitat în mod legal dreptul discreționar, care corespunde marjei sale de apreciere, potrivit prevederilor Legii nr.3/2016 cu privire la Procuratură.
116. În același context Colegiul menționează că, autoritatea publică posedă o marjă discreționară în măsura în care nu afectează de o manieră nejustificată drepturile fundamentale ale persoanei, oportunitatea actului administrativ fiind circumscrisă competențelor emitentului.
117. Prin urmare, argumentele reclamantului invocate în acțiune nu pot fi reținute ca temei de anulare a Hotărârii contestate, deoarece ultimul interpretează eronat normele de drept și situația de fapt, acestea constituind expresia abordării subiective eronate a legii, or, Consiliul Superior al Procurorilor a luat în considerație toate raționamentele și a motivat concluzia sa de respingere a demersului, inclusiv invocând și faptul că, prin Hotărârea din 26.04.2022 Consiliul a exprimat acordul la detașarea acestuia pe termen de 2 ani, în vederea îndeplinirii funcției de specialist principal în Secția Relații internaționale din cadrul Direcției management instituțional a Institutului Național al Justiției, iar în rezultatul exprimării votului de către membrii prezenți la ședință, autoritatea publică a ajuns la concluzia respingerii demersului formulat.
118. Astfel, toate circumstanțele de fapt și de drept au fost cercetate și stabilite în mod corect la emiterea actului administrativ de către organul emitent, iar simpla nemulțumire a reclamantului cu acțiunile/inacțiunile autorității publice, nu pot atrage după sine obligarea acesteia la acțiune.
119. Iar argumentele reclamantului invocate în acest sens în acțiune, nu pot fi reținute la caz, deoarece ultimul interpretează eronat normele de drept și situația de fapt, hotărârea contestată fiind motivată, cu exercitarea în mod legal a dreptului discreționar de către autoritate.
120. Urmare celor expuse, nu pot fi admise doar criticile reclamantului și dezacordul neînsoțit de un suport probatoriu pertinent la capitolul ilegalității acțiunilor

întreprinse de către Consiliul Superior al Procurorilor privind respingerea demersului Procurorului General interimar, Dumitru Robu privind detașarea procurorului Alexandru Cladco, din funcția de procuror în Secția asistență juridică internațională și integrare europeană a Procuraturii Generale, în vederea îndeplinirii funcției de expert anticorupție al Inițiativei Regionale Anticorupție pe termen de un an, considerente din care, acțiunea înaintată în judecată urmează a fi respinsă ca fiind neîntemeiată.

121. Tot odată Colegiul va respinge argumentele reprezentantului pârâtului precum că, reclamantul nu a respectat termenul de contestare a hotărârii, or, potrivit art.209 Codul Administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în termen de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: b) data comunicării sau notificării actului administrativ individul dacă legea nu prevede procedura prealabilă.
122. Și în acest sens, Colegiul notează că, despre hotărârea motivată reclamantul a fost notificat prin scrisoarea CSP din 27 septembrie 2022 (f.d.14, dosar administrativ), acțiunea fiind depusă în instanța de judecată la data de 07 octombrie 2022.
123. În ordinea descrisă supra, completul judiciar ajunge la concluzia de a respinge ca fiind neîntemeiată acțiunea înaintată de***** împotriva Consiliului Superior al Procurorilor, terț Procuratura Generală privind anularea Hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor n***** și obligarea emiterii unui act administrativ favorabil, or, careva temeiuri legale pentru anularea acesteia nu au fost stabilite.
124. Conform art.224 alin.(1) lit. f) Cod administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău,-

h o t ă r ă ș t e:

Se respinge acțiunea de contencios administrativ înaintată de către***** împotriva Consiliului superior al Procurorilor, terț Procuratura Generală privind anularea Hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor n***** și obligarea emiterii unui act administrativ favorabil, ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 zile de la data notificării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Curții de Apel Chișinău.

Motivarea recursului se prezintă în termen de 30 de zile de la notificarea hotărârii motivate, prin depunerea la Curtea Supremă de Justiție. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la Curtea de Apel Chișinău.

Președintele ședinței,

judecătorul

Judecătorii

Ghenadie Mîra

Denis Băbălău

Ina Dutca